176. Életige, tiszta forrás...

- 2. Nélküled a föld mi volna? Siralomvölgy, fénytelen. Nélküled a menny mi volna? Mielőlünk elzárt hely. Nélküled mi volna sorsunk? A reménytelen halál. Nélküled mi lesz a halál? Éj és örökös homály.
- Életige, világítasz, De egyszersmind melegítsz;
  A poklot mutatod nékünk, De a mennyre elkészítsz.
  A bűnöst nagy, mély álmából Megrettentve kelted fel,
  De a bűnbánónak vétkét Szeretettel törlöd el.
- 4. Egy bírót tanítasz félnünk, Ki igaz mérleggel mér, És csak egy Istent szeretnünk, Ki haraggal nem ítél; Egy Atyát, ki áldozatul Egyetlen Fiát adá, Ki bennünk a bűnt ítéli, És a vétkest megváltá.
- 5. Életige, ki elfogad, Annak az üdv: ígéret, És aki tégedet megtart, Az nyeri csak kincsedet. Megőrizlek, lelki fegyver, Istennek szent igéje, Segíts küzdenem e földön, S feljutnom a mennyekbe!

A ki vala a kezdetben, kinek beszédét mi hallgattuk, kit a mi szemeinkkel láttunk, kire néztünk, és kit a mi kezeink tapasztaltak, az életnek beszédéről.